

مسیر آسفالت شد اما اتوبوس نیامد

خیابان خورشید حدود چهارصد خانواده را در کوچه پس‌کوچه‌های خود جای داده و از سال ۱۳۸۴ به عنوان محدوده شهری شناخته شده است. با وجود این، تاکنون سهم کمی از امکانات شهری داشته است که یکی از مصادیقش، محروم بودن از وسایل حمل و نقل عمومی است. هیچ اتوبوس یا مینی بوسی در این مسیر رفت و آمد نمی‌کند. بعد از مدت‌ها پیگیری اهالی و شورای اجتماعی محله چهارچشمه، سال ۱۴۰۲ طی جلسه‌ای در فرمانداری مصوب شد که بعد از آسفالت شدن مسیر دسترسی به خیابان خورشید، اتوبوس رانی به آن‌ها خدمات دهد. محبعلی اسدی، نایب رئیس شورای اجتماعی محله چهارچشمه، ادامه این روند را این طور تعریف می‌کند: بعد از این مصوبه، اهالی پیگیری‌های زیادی انجام دادند تا مسیر آسفالت شود. سرانجام سال گذشته، این موضوع محقق شد اما همچنان ما ز داشتن اتوبوس یا مینی بوس عمومی محروم هستیم.

او توضیح می‌دهد: در این مدت، چندین دفعه مسئولان شهرداری و اتوبوس رانی و اعضای شورای شهر از این محدوده بازدید کرده و قول پیگیری و مساعدت داده‌اند اما تاکنون که وعده آن‌ها محقق نشده است.

به گفته این عضو شورای اجتماعی محله، در زمان آسفالت کردن، دو مسیر مجرای رفت و برگشت اتوبوس در نظر گرفته شد تا بتواند به راحتی دوربزند و عرض بولوار کم نباشد. همچنین بعد از اتمام مراحل ساخت مسیر، یک اتوبوس را آوردند و طبق نظر کارشناسان اتوبوس رانی و پلیس راهور، اشکالات را برطرف کردند اما با همه این تمهیدات و پیگیری‌های مداوم، هنوز اتوبوس یا مینی بوس به ما داده نشده است.

فهمه شهری پلاستیک‌های میوه را در دستش گرفته است و نفس نفس زنان و در حالی که از سر و رویش عرق می‌ریزد، مسیر دور و طولانی پیش رویش را نگاه می‌کند. هی خسته می‌شود و پلاستیک‌ها را روی زمین می‌گذارد و باز به مسیر پیش رویش نگاه می‌کند. انگار طولانی‌تر از همیشه شده است. هرچه می‌رود، تمامی ندارد و نمی‌رسد. تنها او این طور نیست. تقریباً همه ساکنان بدون وسیله خیابان خورشید، هر وقت بخواهند رفت و آمد کنند از نفس می‌افتند. جوان و پیر ندارد. زن، مرد، بچه، بزرگ؛ برای همه همین طور است!

از آخر خیابان خورشید تا نزدیک ترین ایستگاه اتوبوس (هاشمیه ۹۱) حدود هزار و ۲۰۰ متر فاصله است و اهالی باید در سرما و گرما این مسیر شیب دار را طی کنند. هر سال با بازگشایی مدارس، مشکلات رفت و آمدی ساکنان دوچندان می‌شود؛ زیرا سرویس‌های مدارس هم به آنجا نمی‌آیند و والدین باید خودشان تک‌تک فرزندان را به ایستگاه اتوبوس برسانند و هر روز حداقل چهار بار این مسیر را پیموده طی کنند. این رفت و آمدها آن قدر سخت و طاقت فرسا است که در پس هر آه و ناله، یک حرف را مدام تکرار می‌کنند: مسئولان خودشان یک بار این مسیر را ببینند ما چه می‌کشیم!

تریلی می‌تواند بیاید؛ اتوبوس نه!

حمید سحرخیز، رئیس شورای اجتماعی محله چهارچشمه، ادامه می‌دهد: قرار نیست اتوبوس اضافه شود؛ تنها درخواست ما این است که یکی از اتوبوس‌ها یا مینی بوس‌های بولوار هاشمیه، ادامه مسیر دهد و از آخر هاشمیه وارد نماز یک شود تا ساکنان خورشید، مسافت کمتری برای رسیدن به ایستگاه اتوبوس طی کنند.

او با اشاره به اینکه ایستگاه اتوبوس می‌تواند نبش محدوده صمانی ۲ و صمانی ۶ جانمایی شود، می‌گوید: نمی‌دانیم دلیل این همه تعلل در تحقق این وعده چیست. بارها شنیده‌ایم که می‌گویند چون این مسیر شیب دارد، مناسب اتوبوس نیست، در حالی که شیب اینجا بیشتر از کوهسار نیست. همچنین ارتفاعی که خیابان اینجا دارد، در بسیاری از خیابان‌ها و محله‌های دیگر هم هست و همه آن‌ها از خدمات اتوبوس رانی استفاده می‌کنند.

مشغول همین صحبت‌ها هستیم که یک تریلی از خیابان بالامی رود، سحرخیزان را نشان می‌دهد و با تأکید می‌گوید: ببینید اینجا مدام ماشین‌های سنگین و تریلی رفت و آمد دارند؛ چطور این‌ها می‌توانند بیایند اما اتوبوس یا مینی بوس نمی‌تواند بیاید.

به گفته سحرخیز ساکنان خیابان خورشید

سیصد فرزند محصل دارند و با آغاز سال

تحصیلی، مشکلات رفت و آمدی آن‌ها چند برابر

شده است.

با پیگیری‌های شهرآرامحد، مسئولان به درخواست قدیمی اهالی چهارچشمه پاسخ دادند

ون در مسیر «خورشید»

داستان جلد

آسفالت ورودی خیابان خورشید برای تردد آسان وسایل حمل و نقل عمومی
در تاریخ فروردین ۱۴۰۴

مصوبه فرمانداری مشهد مبنی بر ارائه خدمات اتوبوس رانی به اهالی خیابان خورشید
در تاریخ ۱۳ آذر ۱۴۰۲